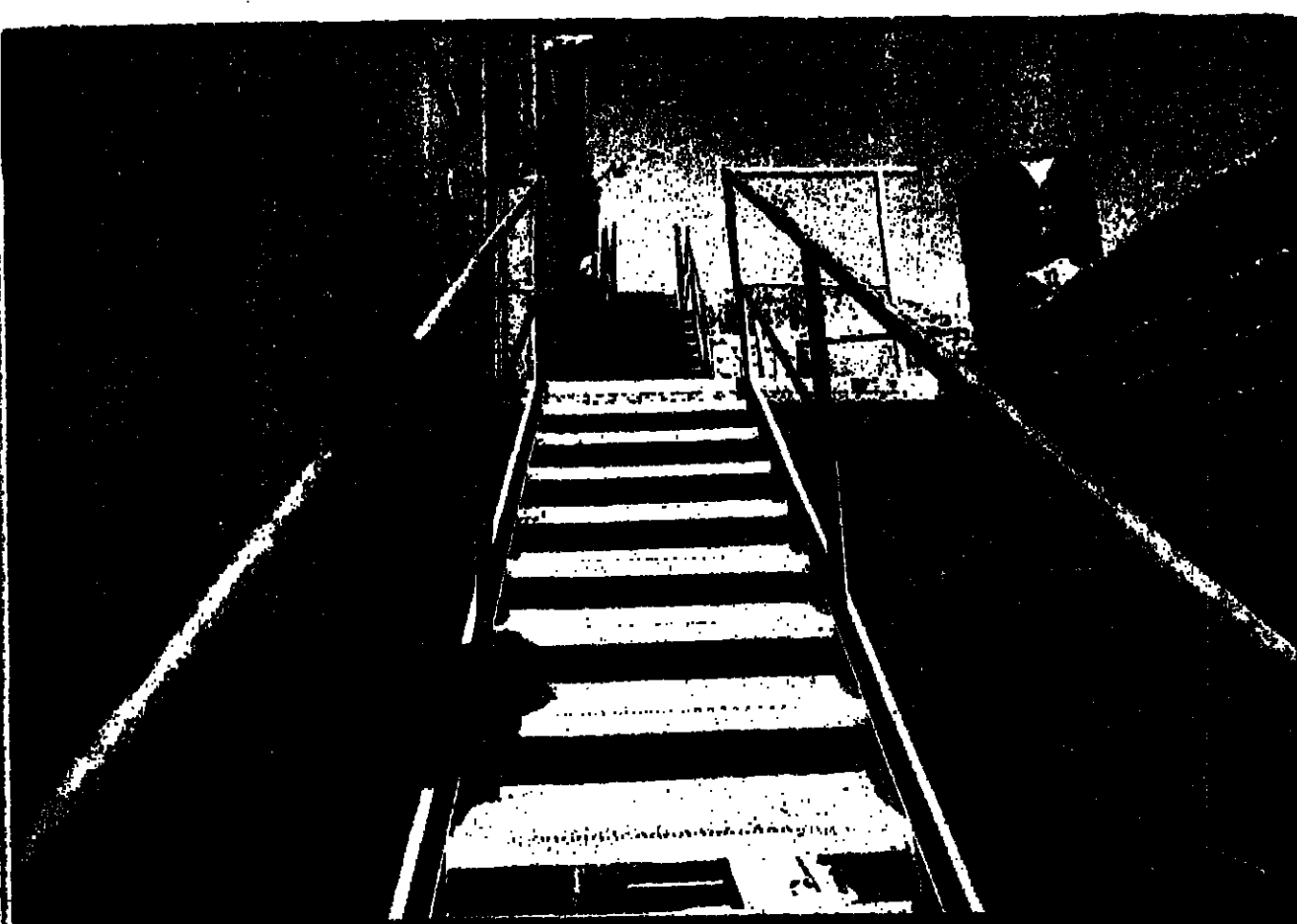

מדר

מוסף על המשמר
מס' 8 (890)
19 בפברואר 1988
א' באדר תשמ"ח

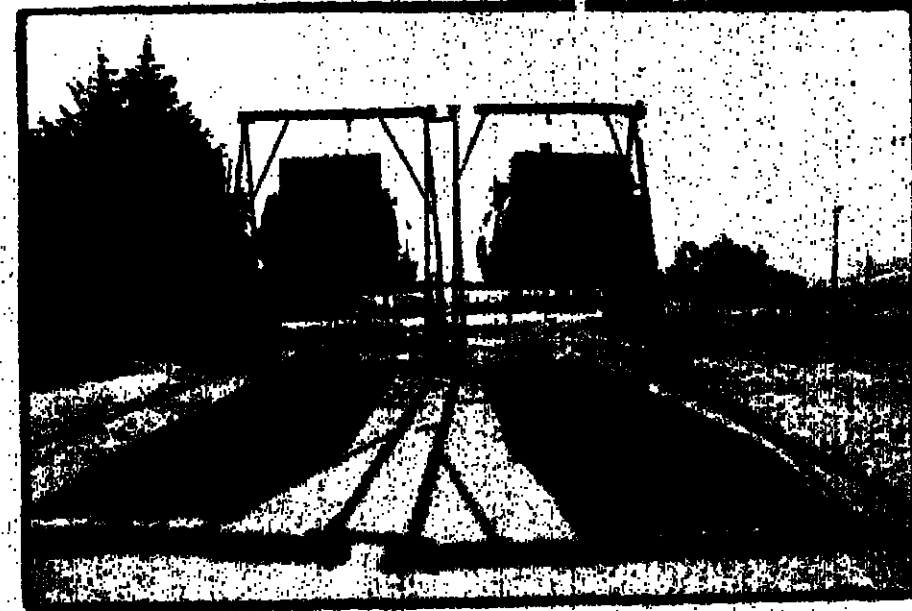
הועדה הצעירה
מי יבצע?

דוד מאסטרן,
צלם אמן שצילם
בימי מלחמת לבנון
בקיבוץ ברעם שעל
גבול הצפון.
בתערוכה פיונות
שוונות, שבילים
ומדרגות המובילים
אל הריקנות, כלים
נטושים, הרבה
קדרות. השתקפות
המלחמה.

מראה מקום

הצלם הישראלי דוד מאסטרן, מניג בראש מקום התמונות צולמו בקיבוץ ברעם מנקודת מבט אישית. מאסטרן צילם בשנת 1983, כעצמו של מלחמת לבנון, קיבוץ ריק שחשבו עוזביו זמנית. כתמים על יריעות פלדת גג פרוץ - תצלומים חנוכיים מתודעתו הפרטית. באמצעות חזממים הוא מנסה להעביר את סיפורם של בני-אדם שנאלצו לנטוש בית. למעשה מצלם מאסטרן את עצמו, את רגשותיו ומערכת האסתטיאיות שחתחוללה בו בימי מלחמת לבנון. ואמר מאסטרן: התצלומים הם תרגום מקפוא של חרדה... הם צילום הנפש שלי... הם אני יחד והער שכי.

ב

רוקנו השיקום הוא מיסד השפירין בישראל, זו רק אחת ההגדרות הציוניות שורשמו על חשבון של "הריוקנו שיקום השכונות" בעשור לקיומן. "מאחורי המיתר הצבעוני, השפירין, המגמים הסיניים בבנינות הבתים וגני האכילה והכניסה, טוענים מבקרי ההריוקנו שעלה ער עכשיו ליהדות התפוצות ולמדינת ישראל 750 מיליון דולרים. שיקום השכונות הוא המפעל השיקומי הגדול ביותר בתולדות המדינה והוא ההישג השני בחשיבות של ממשלת בגין לאחר כינון השלום עם מצרים, יאמרו אחרים ויביעו על אפס המעשה של המשלוח הקדמות. האמת, כחמיר, מצויה באמצע. לשכונות רבות, בעיקר בסכרית הערים הגדולות, נמקס שהישג היה על הצנת חיות יפה ובמדינות — חור הכלאנס ובצנץ מתחת לשפירין. באותן שכונות, שהוכיחו לקו אחריות לגורלם — השנייה היא חסר תקדים.

העיריה אורייזורה, למשל, שגם זכתה בפרס סקלן על "התחדשות השכונות". שינה את התרבות של. עיריית מעבר נחשלת, שרק סוציאליים, שאין להם לאן ללכת נותרים בה — תרבות של עיריה בעלת אוכלוסיה יציבה, שבעלי מקצועות חופשיים מבקשים לגור בה.

אורייזורה, 21 אלף תושבים, עשרים רקות מתיבה, שלוש רקות מסבין. מחדר רירה בת שלוש חדרים היה בה, לפני כניסת הפרויקט 5000-7000 דולר וגם במחיר היה לא נמצאו קנים. היום לא תשיג את אותה רירה ועם הרחבה לא גדולה 45 אלף, כשמתורו של מ"ר עלה מ-120 דולר ב-78 ל-500 דולר ב-87. יחדיו גניש, תושב שכונה כצולטון המשקמת, המוכירה היום בריצונותיה המטופחת רחוב במקום טוב ברעננה או בכפרסבא, מעמיד זאת כך:

זה לא רק שיקום שכונה. בשכילי זה שיקום הגאווה. כן, אתה יכול להביא חברים מהעבודה הביתה בלי להתבייש. לא דיר חורים יותר. והאנשים — אנחנו אותם האנשים אבל מתאוס שומרים על חדר המדרגות. הפסיקו ללכת, הפסיקו לשבור. מפני שהתושבים השקיעו. הרירה היא עכשיו שלך. לא של עמידר. קנית, רכשת, השקעת — אתה לא תתן, שאיזה שכן אם הובל שלו יוריר את ערך הבית שלך. והשכונה שלנו כבר לא שכונה מעבר. וארם שהחליט להישאר — נעשה איכפת לו על המקום. אני כאן, כבר לא תושב לזמן.

פחות משנה לאחר "המחפן" — בתחילת 1978, הכריז מנחם בגין אל שיקומו של 160 שכונות ברחבי המדינה, על תחייתו של הפרויקט החברתי-שיקומי הגדול ביותר מאז קום המדינה. ההכרזה הזו, כמו אחרות של הממשל החדש, נתקבלה בלע המוקבל לגבי כל מה שהליכוד אמר וסימל. הרי לא יתכן שנושא שהמערך, כעל

התחדות החברתית האמיתית, לא הצליח להרים — המוסליות והרמנוגיה הסוציאלית של בגין יצליחו. כבר בימי גולדה, בעיקר על רקע הופעת הפנתרים והתפועות קשות אחרות, הוכנו תכנית שיקום מקיפות. אלא שלא נמצאו המשאבים האדירים הדרושים שנית, השמאל, השבוי בסטראוטיפים ירועים, לא האמין ששיקום יפעל כנגד "האינסרס" שלו עצמו, הרי "רענו" כולנו, שהחשלות החברתית במדינה משחקת תמיד לידיו וזימין בכך שהוא ממנה את הועם והתכסול נגד המינסטר, שהוא המערך וההמחורות והקיצונים. אך כשם שהערכת רבות תוכנן והשלום עם מצרים גם זו התבררה. בגין הצליח לגייס את יהדות התפוצות למטרה הפרויקט החל לרוץ.

הפרויקט, הניה כמה הנחות יסוד:

- משק קצב, אז טגן שר העבודה והרווחה, שעמד אז בראש חפזיקט, הניה כמה הנחות יסוד:
- אין להתחיל בפעולות כלשתן לפני שייבחר. צוות העניי מטעם ממשלת השכונה.
- בטרם ממשלצ את החות חייבים לתקן את הכיבו.
- עדיפות לרחבת דירות על-פני שיקום חיצוני.
- תחשוב יחייב בחשתתפות כספית בהרחבת דירות. ג.
- משתתפו מרבות נאו ברכות לרדים זאת לפני, שיק כאשר אים נתן הוא רשאי לקבל.
- לא די בשיקים הפיסי והרבות הרירה, העיקר הוא השיק החברתי.

לעשות כל מאמץ שהתושבים ירכשו את דירותיהם מהחברה החדשה. "רסק" (כ"ל) — שהדירות בעלותה. כעשר למחלק מוכיחות התוצאות בשטח כי באותן שכונות יצאו שכן הפועל. "עקבנות קצב" נהל הפרויקט-הצולחה ונתן שכונות שהלכו כון על קיצורי דרך — היה כישלון. לאחר שנים של הבטן והחל, בראשית שנות 80, על-סמך התחייבות לתיקולת המאמצות בחיל ולכל שכונה נבחרה קרילה מאמצת לויס מטעם לתהלות המקומיות של הפרויקט. ותחייבות חושפת הנהל המש שנים, אם הכספים המשיכו לרודם גם לאחר מן, ותוכנן בתקציבים ודרכים וגדלים מהסוכנות ומשרד הרווחה. קום השקיעה ידיות התפוצות בשיקים השכונות 250 מיליון וחת הממשלה — 500 מיליון ותושבי השכונות והרשויות השטיות — 400 מיליון.

נעשו לקומו עומדים ראשי בפני דילמה קשה: אם להמשיך, לגייס למטרה השיקים שכונות נוספות — יידרשו לכך סכומי קטן נוספים שאי אפשר יותר לגייסם, לא בקדילות ולא בארץ. מוקד — הסקתו של הפרויקט, שהביא להידרדרות מחדשת, למשל מריחות, כהגדרתו של חיים עמר, יועץ ראש הממשלה לגישור וחוזה ועידות פיתוח.

הולך השיקום נל מספר שלבים:

במה שכונה, עומדת בקריטריונים ודחולט לשקמה, היקף מספר מספר שיקבל את ההנחות והתקציב ממחלקת מיוחדת נמכת כשם המחלקה להתחדשות השכונות. אך הכספים הדרומו וק לאחר מתכנית השיקים של השכונה עבור אישור כפול בתהלה מרכזת הכנות המקומי.

נמקל יש במשרד השיכון צוות, שהיה ממונה על חלקה של ממשלה הפרויקט, כשם צוות למדיניות חברתית. הבטילות

למרות הרעיון הדמוקרטי הטמון בצוות ניהול זו, מורים בולט שלבצני הרשויות וחתה, בכל השכונות, ההשפעה המכרעת על החלטת. צוות הניהול. בדרך כלל נתקבלו הצגים הממונים כמומונים ובעלי הדע, המציעים הומונים, ונציגי התושבים — כסבילים ונאמרים לקבל או לדחות את חות הדעת המקצועיות קבוצת חוקים מהסכנות, מירות ודך גולן בהעיר, שחקר את תהליך קבלת ההחלטות ברמות המקומיות והאמציות, מצאה שכאותן שכונות, שהתושבים התקשו, או סירבו, לקבל את ההמלצות של הממונים והציעו תכניות אלטרנטיביות משלהם — נוצרו קשים בהורמת המימון לשכונה, מפני שהרשויות בממשלה ובסוכנות נטו לדחות אותן או להוויין לעיון מחדש בצוות הניהול.

גם את המונח "בצני השכונה" אין לראות כמייצג תהליך דמוקרטי משוכלל, אם כי אין להשתוות לדרך שבה מנו המעברות, עשרים שנה קודם לכן. רק כשתי שכונות מתוך העשר שהתפר עברו בחירות לצוות הניהול. במקרים אחרים סיללו הממונים מטעם את התוצאות העצמית מתוך גישה מאסטרליסטית, שדמוקרטיה שכונתית לא הכירה תביא להבנה את המתאמים והמכשירים, אלא ווקט את בעלי הרירה או בצניגים, את הפוליטיקאים המקומיים והכסילים כמחייבות קטנות ואת נציגי התומלות הקבועות.

בדרך כלל פט הממונים במשרד אנשים בולטים בשכונה והציע להם להצטרף לצוות. גם אם יש אמת בלשון בטענה שהמשלח באונן, מפי בכיר בהנהגה הארצית של הפרויקט שיש שכנה ברמוקרטיה שכונתית כשמוכר גמכומי עוק כאלה, שבהם הא, שעשרים עד עשרים אנשים, חיים מבחין, שמקולם לא נבחרו. על-ידי תושבים — קצו והם זקקה השכונה למגורים או שמה לאלם ספוטם דוקט, והא סרדי תעריטיות.

אני לא וקק לנתן שמיצג את שולחן. "מאשר נגאל גרמל מלם ראש עיריית ת"א והמפנה מטעמה על מויקט השיקים, בראיון גליליב שנתן לחד גולן בהעיר" ופסיק לי היה דרכה יותר נוח לעקר עם ועד מתכנן, יכלתי לשחק איתו אך שרציתי."

מאת עמירם כהן

נלמה אורלי רשת

את הנושא דרגיש מאוד איון שכונה תיכלל, ובעיקר לא תיכלל בפרויקט קבועת ועדה משלחתית, ועדת שרים לענייני שיקום השכונות, והדעות המקומות משמשות לה רק גרם מייצג. תרציונל מאחרי מבנה זה משרש של אינטרסים של קבוצות כוח ובעלי שררה מקומיים יקבעו כאן, אלא שישלים עניינים כלכלי, אך שוב, מאחורי זה סמנה והתנשנות המטרנליסטית אי אמן בסיס כיכולתם ובכוחם של התושבים בשכונה להכרעת עניינים שלא על בסיס אינטרסים זרים ומשפחות סטנציונליות. תוציטין, לפחות האדור, מוכיח שהנתן זו סערת תמורה של מעצבי המדיניות באותם המקומות שהתושבים לא לקט חלק מעול בתכנון, ניהול ובכרע — חדרה השכונה חור נתן קצו, מאחורי חות השפירין והצבע החד — ליהות סלאמס.

אם נעשה גיטיון שפולטיקה קטלר פי כמה שניתן, בשכונות האלות לא תתקרב, פוליטיקה גבוהה היתה וזקא מערבת מתהלך השיקים. ראשית, "השיקים" מוזהר עם הליכוד, עם חרות ואישית עם גמחם בגין, והשלכות האלקטורליות של רישי זה שרין לא נמדדו ונקדו, אך לכל הרשות וזן עצמות ולמות אדון. אך לא רק המאבק ליהיט-מסדרן הפרויקט וקצו בסיס כוח חשוב לאנשי חד לוי, מניהול מדיניות המימון בפרויקט, בעיקר כשעת זמ למימון מיליוני במנגנון גריל, למשל, והא איש מנהל לוי.

מפליגים במנגנון גריל, בעי ראש הנתן למדיניות חברתית "חור" ודילל שמשחור, בעי ראש הנתן למדיניות התפוצות של הפרויקט, משמר שכונות וכות, בעידוד להחלפת התפוצות של חוקרת הדין-משחור, נבסו למעל השיקים, בניהול בניהול שכונות-אישיות רישי, שלא וחת וזקק לכלל אונן. אתה מתן חור גור הפרויקט במדיניות מנהלת ישראל וחת בבירה, מטעם שלמות וקטאליזם.

בשכונות רבות גיכר חרשה ברחוב הממזית משגבים לעומם והחוקים עם הליכוד, חור, משחור, מלול, שהתקט להספיק והשכונה לבחן סט שכונות ולכרודלי בשכונה "א" מדרים בעד שרציה הממזית שחתה כיו סט חור מוחת עם, המועיל וחתה

אור יהודה — כמו רעננה

אור יהודה כיום אתה

הוא, לדעתם של פעילים מוניציפליים — גרמה גורמת לעיכובים, כפילויות ובזבוזים מיותרים שקשה לאמור אותם. בכל יישוב ובכל שכונה חקם, צוות הוצרי, שפעל בתהגרות, בצמוד לצוות המקצועי, הממונה מטעם ההנהל והמרכז, בדרך כלל נבחרו נציגי השכונה, כנגד מספר רומה ועקרון המאריסטיות של הצוות המקצועי שהורכב מצנצי תערייה, הממשלה והסוכנות, ששכרו שולם מקופת הפרויקט.

דרישה מלמעלה להעבירו לבית"ד. למרות כל החריגות, הכשלונות והמחללים — ההישג הוא עצום. ערים שיתו תרמית, נעצרה נטישת עיירות הפיתוח ובשכונות רבות התייצבה הנהגה מקומית עם גאוות יחידה. עכשיו הכל תלוי בהמשך, הקומ מנגי, והסקעו משאבים, עוררה צריכת שירותים שלא הוכרו קודם לכן בשכונות — והשאלה היא, האם לאחר התחלפות הקהילות המאמצות, ימאצ התקציב להפעיל את המערכת שנוצרה ולמלא אותה בתוכן. נבנה מתחם — אך אין תקציב להפעיל, הקומת תומרת נוער, נרכשו כלים והוקצב אולם אך... אין תקציב למנצח...

למרות הרעיון הדמוקרטי הטמון בצוות ניהול זו, מורים בולט שלבצני הרשויות וחתה, בכל השכונות, ההשפעה המכרעת על החלטת. צוות הניהול. בדרך כלל נתקבלו הצגים הממונים כמומונים ובעלי הדע, המציעים הומונים, ונציגי התושבים — כסבילים ונאמרים לקבל או לדחות את חות הדעת המקצועיות קבוצת חוקים מהסכנות, מירות ודך גולן בהעיר, שחקר את תהליך קבלת ההחלטות ברמות המקומיות והאמציות, מצאה שכאותן שכונות, שהתושבים התקשו, או סירבו, לקבל את ההמלצות של הממונים והציעו תכניות אלטרנטיביות משלהם — נוצרו קשים בהורמת המימון לשכונה, מפני שהרשויות בממשלה ובסוכנות נטו לדחות אותן או להוויין לעיון מחדש בצוות הניהול.

בשנתיים האחרונות יד קצב הורמת המימון מ-75 מיליון דולר לשנה לכדי 30 מיליון, כל זאת בעת שיותר מ-70,000 אורחים עריין מתגוררים בשכונות שהוכרו עי' הרעדה הבין משדורת כווקות לשיקים. אך קצבצ הנכות, יצטרפו לעור עשר שנים לסיימו, כשההערכה היא שיידרשו למחות 300 מיליון דולר לשם כך.

בינתיים האמתה הוז יוצרת מצב מסוכן, ועלולה לעורר מתרש את התבערה בשכונות, לרברי יצחק בוקבנות, ראש מועצת "אור יהודה", הסכנה היא קרדם כל "ברוח" פעילים ועובדים שהקישו את עצמם לנושא — מתיאשים ועובדים. חוסר האמונה וההסתייגות של תושבי השכונות מהחכים והמכים עלול להבעיר את האש מחדש.

לדעת מוקבוח תייסית המדינה לעשות אם חסיים את הפרויקט תוך ארבע שנים, בקצב של 75 מיליון דולר לשנה, במקום לתת לו לנועו. חייבים לגמור עם זה עושים קונטלידריצות לכל מני מינונים, יעשו גם למיגור החברתי האוצר צריך לחווו להשקיע כספים. נסים המסיק להשקיע, צריך לכוזר שחלק מהכספים, נסמך חודר דרך המיסים וביטוח לאומי, יש להשקיעת וול' שארבעים אחוז מתן הולכים למדינה חודר דרך מיסיו וגם כשהואחז מקבל הלהות ונתנה לעצמו — חלק מהכסף חווה למדינה.

לדעת מוקבוח הפרויקט הוא שהשק החברתי שהפרויקט יצר — הוא שחור אונן. רעש התגברים ותחסיח תוליד אונן, מה שקורה לנו היום הוא שאם אנה שקט, מתכה כשקט, מסיקסים לתחייהם אלד."

כיסד תמישת חלק התברתי של הפרויקט מונה עקרון האוניברסליות. מרדוקסל, שוב אך האוניברסליות חת — תרישה את חוקים הבינונים שבשכונות, אך לא הצליחו לקים את החלישים. בבריקות שנעשו כשקטמת שנים — ונבחרו שלפילויות מניעים תהקים הבינונים. מתחת לרמה אישית וברותי מסימת אין להחליש "גישות" לשידוחים שהפרויקט ספיר ואין זו אינושיות מיתת או גיאוגרפיה.

נחת מרסלמן עובדת מצאליית אורייזורה — זה אינם ידעים את אינם מסוגלים לקבל את מנות השידוחים שאנחנו מציעים. מצינו גם שלוחי הדורים שידוחו בדים בעיקר תהקים הבינונים. כל חסן אונן שוברים את הראש ועדיין אין לנו תשובה אך להניע לאותה אוכלוסיה, שהיא תהקים ביותה, למנות השירותים והפעילויות כתומם והבנותי התרבותית, כשאטרם לך. זה יי — אני בדרך כלל ידעת שה חידר, לחלשים אין יכולת לפנות את חסן, המושכת, התנדפה, לעמסן בדברים נוספים מעבר ליסדים שלהם."

כך גם ננושא הדיור תהקים בשכונות התארגנו שרם, שיפצו שרם קט שרם. החלישים לא ידע לא הכינו, לא היו מטיים ליהות מהלים והיתרונות שהצטו להם בשטח חות.

אתה התוצאות למציאות זו היא שהעבר בין החלישים תהקים כשכונות השיקים — גל.

נעה מרסלמן, החלישים מהכים מתארגנים אחרונים, לא כל כך יורעים מה לעשות בהתקת, במדי השיחות שלהם אין עשייתו לרישות ידית, להשקיע ולבטוח כשכיל הצליח להתארגן — גמר הכאן, ודוקא נתקעו עם זה באזורים של הכי החשים — מתחיי והמפיר" אורב ותוסמל, בשכונות מסימות, בעיקר באלה שהחשבים לא שותף בחוליה, אמש כבר לחות בריסיה ויד השון והפירין וזו לחוריי ומדינות, אריות עקו שהצטו בהם הסבי למיכלי אשקם. פנטי, הרעש והסנים נוספו חולסת והדור נפוצו על רקע זה משמשת אתי החדר מורל למעלות.

נעל כך — מתכנתת אבא.

נעל כך — מתכנתת אבא.

מזאת עוסר ניר

הזקול" בפעולה

במעמד הכל עול

הקול במעלה

ב

אנגליה, בדרום של, בעברית, בטרנס של
 ארצות, וזו בעצמה, הספר נקרא, "שירת חייו",
 המקור האנגלי נשמוץ מרחבם יותר, דרמטישם,
 אומי הרכה יותר על חרמות שקליה נלחמת
 הביגרסית הזאת (הבאנת, מוריס) פריז חגיגות

עם נ"ן קלי בסרט. מצינע שונא

ימינו מורכב, מציידת קיטי קלי. הכושר לאמא, וולי סיגורט, חוקה וקשורה שנילה את חיי המשפחה והעמידה בצל את מרסי, כבאי בעיר זמון. ילד חלש ועגום סביר שמונח על ועל שמאל. מרנסי, שנולד ב־12 בדצמבר 1915, נפגש עם

לכלוכים הקטנים ההצלחות הגדולות

שירת חייזר הוא ספר סנסציוני. הוא מעורף את הקטנים והפעילים, את הכלכלים והקטנים והגדולים בחייו של סינדרה לזכותה של המחברת יאמר, כי סינדרה טיפסה למכביז, שלא מרצונה, לספר תוה חרמנית הסנסציונית של מלכת העטים צדחה מפלגתית, אולי מגומגמת מעט, אבל כביכול צדחה החומר העסיסי, מפיו שיוצג גם העוכבורת שלילית או עורחית, ר מעמדה של הומר, שאינו קשור בסגנון ובזמן, וגם באשר יידיה שלו צדחתה לשלש, הוא מצליח לצאת מן המושבר, לחקופה חיה יחור.

[illegible]

לוחם גדולים
 אשכול לבין (1944), "עור חמש רקות" (1946), "צעים
 ב", "שלוש מטבעות במרקה" (1954), "אהבה וניסיון" (1955)
 התחיה מלכות עיניה (1956), "רקות גדולות" (1959), "הים
 אלה החיים" (1966), "משה סמשי" (עם נגני סינדרה
 ברכי" (1969), "האהבה חיה טובה אליה" (1969), "אשת
 חיי" (1971), "גידורים גידורים" (1986).

[illegible]

פרנק סינגר והנער

שָׁוֶה מִלּוּחַ אֶת גִּבּוֹ קִינִי לְחֵאֵה דְהוּמִטְוִי

מאיו סינדרה עם בעלה מרק במינאמו

הנשים בחייו

פרנק סיניורה נשוי בעצם הרבניות ומתגורר עם אחותו, בירבדה, גרושית של מז מארקס (אחד מן האחים), בסנטווס סטריט, סמינרלי. מסינורה נולדו ששה ילדים, יושפה ויהודה חלק בחתונה. השניים ביקרו כאן בשנת 1976 ובין היטפוט של מוסקביר בתל-נץ נפגשו עם נכבדים ומוכשרים, הגיעו גם לכותל-המערבי ושם, אומרת הוועדה, שלחה תזכיר אל הקונסול-ברית-האומות באמסטרדם הפרח סטנדרטי, שימיעו על לבבד אותו ולחובליו לחתום קודשיו. והם נישאו ב' 11 בילי, באותה שנה ומאז הם ביחד וזה מאחזיק אותו צד, ער כדי כך, שהסביבה הרחשה לו לבקר את אשתו-לשערה, אהוד גרדיה, שאושפזה בבית-חולים, סמוך לביתם, אהוד המוטטוסט מהמקור-לב חמור, שחזרתי הרבה משותקת. חלמתי, גם לעתים תכבדה שלחתי חלק בעניני.

ג'דנר, אשתו חשנייה, היתה ונשארה האשה החשובה בחייו.
אשתו הראשונה, ננסי, ילדה לו את שלושת ילדיו (ננסי, פרנקי ומייקל גרייסטיינה). הוא נישא לה בפברואר 1939 ובבדו בה על ימיו ועל שמאל הרומן עם אווה חתול עוד בתקופה שהיה נשוי לה. ננסי, שעצמה נער עד אז, לא יכלה להבליג לטובת הפרסומים בעיתונים ותבעה נט. הם התגרשו בשנת 1951.

היה חורף שנסאווי לנרדט לא יחזקו מעמו. הם היו דומים היה באמרי, כמו הסורי ובלטה שלהם. חיו חייבים להרצוף, כי לא הורסו את זה! אזי נסוירה באחזי מן האילנות. אבל לא יכולו לנחל את קטשו ביניהם. חזק אז ניסה להחליב את שביקשו להגרש מעמו. הם נישאו בסופמר 31' והחטרש, לאור פיזור ארוך, כעבור חמש שנים. הם אחזו את התחבורה על חמשת הסימטות. להרביה לא פטרש, חזק לא רוצה שנקיים יפשו שוב. מפני לא נבסויה החלה. היא גם אחזו עליו לשרת את השבוי האסלסו. כמו שרש פטרש, אזי הוא לבד, ברת, חזק משרש שלה. משרש פטרש, אזי חזק משרש פטרש. הם נישאו בקלי 66' כשהיתה 21 ב' ותברדו לנרדט שנה.

[illegible]

John C. Hill

סיפור מאת ישראל זמיר

11

יס תרדי מלני, או קיני, חשיב כועי. כל תארין משחקת כורסה, אמנם התנועה מזוהה שיש
 יס פעולות שכן והכוונות אך רוב התובנים לא נשמעים. אנוני לא כמוסכת. מתרחים יגיע
 יס שים מני ואין יס משג ארז שומרים על ערכם. האינפלציה פשוטולול. לכנס אין תשובות
 יס את הרעת ארבע, אם לא כלבי הכמה אלי תלמודי אחי אך לנחוגי
 יס ומה עשים גזרים שאינם מתקנים לכוונתם. חותם

_____

למה

מן, והדמיון, ניסח להסביר שמטרת הריון היא לחפש דרכים כיצד לצאת מן הבית ולא לעמוד בקצה החדל. מישור הביא לשייבה גורר עיתונים והחברים הציגו בהם בבעתה שמו של הקיבוץ ששמו נמנעו של קידוש לבנה. אחד הוותיקים הציע למטר את יוסי לאלתר, אולם הרוב ביקש שלא להעמיד אישים.

★

יֹסִי שֶׁב מְדוּבָּר לַחֲדָר. יוֹנָתָן סִימָרָה שֶׁהָיָה הֵקֵטָן שָׁאֵל אֶת נִכְיָן שׁ, אָבִיא גִּבֵּר כֶּסֶף מִהֶקְיָמֹרִין. יֹסִי הָדוּעָוֹ, טָרַח אֶת הַדְּלָת וַיֵּצֵא נִסְעָר הַחוּצָה, לְכִיּוֹן חֲצֵר הַמֶּשֶׁק.

סרה המקה בהצנפת ונב לביון הכביש הראשי. יוסי החל לדלוג אחריה, כשהוא שואג בכל כוחו. הביתה נבלה! ואז נעצר. המלה "הביתה" נשמעה לו צורנית משהו. האם הכצלת-העמקים היא עדיין

...and the fact that the *Journal* is a journal of the American Psychological Association, which is a professional organization of psychologists, is a factor in the decision to publish the article.

_____

[illegible]

מאת שלי יחימוביץ' **צילם ברעז לניר**

הפמיניסטים יוצאים מהארון

גבי ניצן: "אני מזהיר על עצמי כממיוסטר"

[illegible]

מהם לא מצאנו חן בעינינו, אני לא צריך לעבוד קודם ניתוח לשינוי
 פדסי שאוכל לפתוח את הפה.
וסת הגדרה נגשית
 7. מן הדין. אנחנו חורב בדיניות, קיבו נוב בחירות.
 יחדיו דאנו ערבותנו תרש.
 יצאו זה מובנים, חליו זה לא ידאנו, אבל נגיד מוליחיו איוסות
 חליו מלי

זכות הגדרה נשית

מִן הַדְּרִיכִים. אֲחֵר שָׂרֵב בִּירְיוֹתָ, קִרְבִּי נִיב בְּחִירָתָ.
יִשְׁמַח וְאֵבֶר עֵתוֹנָאִי הִרְשָׁה
לֹאנֵה זֶה מִצְוָה. דָּרִי זֶה לֹא דֹאנֵה. אֲבָל נִגִיד שְׂגִילִיתִי אִישׁוֹת

„בהחלט. זה משוט לא יכול להיות אחרת.“

מה זה תורה?
 זו היא התורה לבני-אדם, אני לא חושב שקיימת התורה לבני-אלים.
 כמו שאני לא מאמין בהתורה לגבירתי. אני חושב שכל העניין
 שהתורה צריכה להיות מאד אינטימית ואינטימיותה היא בין איש
 לאלוהים. ישנם ימים לתורה שיש בהם חשיבות חסרת-משקל בעולם.
 זה משום מאוד לא אנשים. כל העניין הוא שאלה וגבר יכול לפתח
 את חיזתו של נטיית ליבם, כל ימי-היום, התבניות, בלי
 התחייבות לקדש מנינים כלשהם.

עמיתון, המתייחס לתקופה הראשונה בהרפתקה של אדם, היא תופעה נפוצה מאוד. היא יכולה להתרחש בכל גיל, אך היא נפוצה יותר בקרב בני נוער. ישנן מספר סיבות להיווצרות עמיתון, וישנן מספר דרכים למנועה או טיפולה. אחת הסיבות העיקריות היא חוסר הבנה של עצמך ושל הסביבה. בני נוער רבים אינם מבינים את עצמם או את הרגשות שלהם, ולכן הם נמשכים לאנשים אחרים כדי להבין אותם. סיבה נוספת היא חוסר תמיכה מצד הוריהם. בני נוער רבים אינם מרגישים שהוריהם מסוגלים להבין אותם, ולכן הם מחפשים תמיכה אצל חברים. סיבה נוספת היא חוסר יכולת להתמודד עם לחצים חיצוניים. בני נוער רבים נמצאים תחת לחץ מצד חברים או משפחה, ולכן הם נמשכים לאנשים אחרים כדי להתמודד עם הלחץ. ישנן מספר דרכים למנועה או טיפולה של עמיתון. אחת הדרכים היא לימוד עצמך וסביבה. בני נוער צריכים ללמוד על עצמם ועל הרגשות שלהם, וללמוד על הסביבה שלהם. דרך נוספת היא חיפוש תמיכה מצד הוריהם. בני נוער צריכים לדבר עם הוריהם על הבעיות שלהם, ולקבל תמיכה מהם. דרך נוספת היא לימוד להתמודד עם לחצים חיצוניים. בני נוער צריכים ללמוד כיצד להתמודד עם לחצים חיצוניים, וללמוד כיצד להתמודד עם לחצים פנימיים. עמיתון היא תופעה נפוצה מאוד, אך היא ניתנת לטיפול. בני נוער צריכים ללמוד על עצמם ועל הסביבה, ולחפש תמיכה מצד הוריהם. הם צריכים ללמוד להתמודד עם לחצים חיצוניים, וללמוד כיצד להתמודד עם לחצים פנימיים.

[illegible]

THE

למה אינסטלטור כן?

כן, ולא במקרה. כמה שיש עוצה, מאד קשה להציג משהו בשתיים בליהל המסופר. וההמלצות, ש"ר הנצי"ט מרשה להם, שכתבו זה עניין של ביטחון. זה הרבה שנים עולות בחקירות אחרים. וזה עניין מרכזי ואף עניין הממנדים, שידיו לא משתלם בעינינו כמי שיוסד העמותה כחול וחושבו הנכס. זה לא שהיה עולות עולות עולות, אבל זה התנהג כמי שאולי לא משהו מאותו המסלול, ואף אחרת לא שאלנו הרבה שביבסטיס --- זה אחר מזה יאמר אנוני לא מעידים להגיד שאנוני ממדדים, ואנוני הולכים. ואני כבד כדברים כמה חריות שהייתי גורא שמה להגיד --- אני מוח, שחל גבר לעשות את זה.

אין בזה סגם אתי, או לשחות שניות, להיות מעורב באירוע
וגם לסקר אותו

כל כמעט שמדינת ישראל וה' בזמנים קדמניים. ואז נראה משה' אצל אבי אברהם קלוגה ותוצרתו להאמין כי הוא חושב שמשה' מחליט להיות עיתונאי, אחת אמר לראובן מה תפקיד הנריאל, הנריאל מנסה סתמי, ולכן, והנריאל עונה שיש לו תפקיד, וגם את אבי רואה את אבי נר קלוגה, אמור כי לעשות שותף שר, גם את אבי רואה את הנריאל בן נורה. אז מניח לעיתונות משה מוכנת. וההנריאל נכנס לעיתונות כי יכול להיות בה עקבות, העיתונאי לא את חושב שזה רע מאוד שנתונים הם לא יותר פעילים. והם ידעו יותר לארנסטציה שהם באופן טבעי יותר מעורבים. מילה המעורבות נוצרת כשנריר לעשות משה' וכן במהרה לא משה' שיש בכל כך ודעה מילה איתנים נחלצים אחרים מהעיתונות.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ובבבל, אשר שם באו הן חרש של ובר ישראל. שדחתה כתוב
מביתם וזאת חזקת, ולא חשקה תרעמית — אנוני יוכל
לשום לרומח ולחבית על האפס באפסימית וזוהי.

בגפו למצלמה

